

MATTHEÛS

28:11-15

Het omgekochte getuigenis van de wachters
en het bewijs voor Jezus' opstanding

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/28-11-15

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Het verslag van de wachters	4 min	3
2	Zwijggeld en het verzonnen verhaal	5 min	5
3	Het lege graf als historisch bewijs	4 min	7
4	Waarom de discipelen het lichaam niet stalen	7 min	9
5	De redelijkheid van de opstanding	5 min	12
	Om verder te lezen		14

1

Het verslag van de wachters

In het 28e hoofdstuk van het Evangelie van Mattheüs vinden we Mattheüs' verslag van de gebeurtenissen die na de opstanding van Jezus plaatsvonden. Hij vertelt over enkele verschijningen van Christus na Zijn opstanding, hoewel de andere Evangelieën meer bijzonderheden bevatten en een groter aantal verschijningen van Christus na Zijn opstanding vermelden. Maar er staat één verhaal in het verslag van Mattheüs dat alleen in zijn verslag voorkomt en niet door de andere evangelieschrijvers wordt genoemd. Dat is wat we hier in de verzen 11 tot en met 15 vinden.

We lezen:

Terwijl zij onderweg waren, zie, enigen van de wacht kwamen in de stad en berichtten de overpriesters alles wat er gebeurd was.

MATTHEÛS 28:11

Met 'zij' worden de vrouwen bedoeld. De vrouwen waren bij het graf gekomen, ze hadden een engel gezien en de engel had hun gezegd dat ze de discipelen moesten gaan vertellen dat Jezus was opgestaan. Ze gingen op weg en ontmoetten Jezus Zelf. Hij bemoedigde hen en zei hun hetzelfde:

Toen zei Jezus tegen hen: Wees niet bevreesd; ga heen, bericht Mijn broeders dat zij naar Galilea moeten gaan, en daar zullen zij Mij zien.

MATTHEÛS 28:10

Met 'de stad' wordt Jeruzalem bedoeld.

Dat is de context van de uitspraak in vers 11.

Laten we hier even stoppen. Wat meldden ze aan de overpriesters? Meldden ze dat Jezus uit de dood was opgestaan? Het is niet waarschijnlijk dat dit deel uitmaakte van hun verslag, want nergens staat dat ze Hem uit de dood zagen opstaan of ooit hoorden dat Hij uit de dood was opgestaan. Misschien namen ze het aan. Misschien trokken ze die conclusie. Wat hadden de wachters werkelijk gezien waarover ze verslag konden uitbrengen?

Eerder lazen we dat er een grote aardbeving kwam terwijl ze het graf bewaakten. Dat moet hun aandacht hebben getrokken. Er kwam een engel uit de hemel naar beneden die er heel opvallend uitzag: zijn gezicht schitterde als de bliksem en zijn kleding was wit als sneeuw. Deze engel kwam uit de hemel naar beneden, opende het graf, rolde de steen weg en ging op de steen zitten terwijl hij naar hen keek. Dit joeg de wachters zoveel angst aan dat ze flauwvielen. Ze waren bewusteloos toen de vrouwen bij het graf kwamen en van de engel instructies kregen over wat ze moesten doen. De vrouwen waren kennelijk al weg toen de wachters weer bijkwamen.

Wanneer de wachters bijkomen, lezen we nergens dat ze iets anders deden dan de stad binnengaan. Maar we kunnen er vrij zeker van zijn dat ze, toen ze bijkwamen en zagen dat het graf open was, binnen wilden kijken. Bedenk dat deze mannen schildwachten waren. Ze waren daar neergezet om een lichaam te bewaken en het was uitdrukkelijk hun taak het tegen diefstal te beschermen. Dit is heel belangrijk. Ze verwachtten dat de discipelen zouden komen om het lichaam te stelen. Daarom werden de wachters daar neergezet, om dat te voorkomen.

Nu worden ze wakker nadat ze bewusteloos zijn geweest en treffen ze het graf geopend aan. Ze zullen zeker naar binnen hebben gekeken om te zien of wat aan hun bewaking was toevertrouwd verloren was gegaan. En inderdaad, het was weg. Het was verdwenen. Misschien wisten ze niet of Jezus uit de dood was opgestaan, maar ze renden de stad in en meldden wat ze wisten, namelijk dat het graf leeg was. Misschien meldden ze dat er een aardbeving was geweest. Misschien noemden ze zelfs dat de engel naar beneden was gekomen. Dat is moeilijk te zeggen, maar ze maakten zeker duidelijk dat het lichaam verdwenen was.

Het is interessant dat ze niet naar de stadhouder gingen. Deze Romeinse soldaten moesten kennelijk verantwoording afleggen aan de stadhouder, maar ze gingen naar de overpriesters. Dat kwam doordat ze wisten dat de overpriesters er persoonlijk belang bij hadden deze zaak geheim te houden, of er op zijn minst een bepaalde draai aan te geven.

Er staat:

2

Zwijggeld en het verzonnen verhaal

En zij kwamen bijeen met de oudsten, en zij kwamen gezamenlijk tot het besluit om de soldaten veel geld te geven, en zij zeiden: Zeg: Zijn discipelen zijn 's nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij sliepen. En als de stadhouder hiervan hoort, zullen wij hem overtuigen en maken dat u zonder zorgen bent.

MATTHEÛS 28:12-14

De overpriesters wilden niet dat het verhaal de ronde deed zoals de wachters het hadden verteld, namelijk dat er iets bovennatuurlijks was gebeurd en dat het lichaam van Jezus niet langer beschikbaar was. Ze geloofden veel liever dat er iets heel natuurlijk was gebeurd, dat er enkele mannen waren gekomen en het lichaam hadden meegenomen, hoewel niemand eerlijk kon zeggen dat dit was gebeurd. Niemand was er getuige van geweest.

Toch was dat een veel beter verhaal voor de doeleinden van de Joodse overpriesters die Jezus hadden laten kruisigen. Want als de discipelen het lichaam hadden gestolen, maakte dat de discipelen samen met Jezus tot misdadigers. Maar als ze het lichaam niet hadden gestolen, ontstond de zeer reële mogelijkheid dat Jezus uit de dood was opgestaan, zoals Hij had gezegd dat Hij zou doen. En als dat verhaal bekend werd, zou het de overpriesters allerlei problemen bezorgen.

Dus waren ze bereid geld te betalen nadat ze hadden beraadslaagd. De raad kwam bijeen en besloot wat ze moesten doen. Ze besloten zwijggeld beschikbaar te stellen en deze soldaten te betalen, zodat ze de waarheid niet zouden vertellen. Ze zeiden:

Zeg gewoon tegen de mensen dat de discipelen het lichaam hebben gestolen terwijl jullie sliepen.

Het is interessant dat de overpriesters zeiden:

Als de gouverneur hiervan hoort —dat wil zeggen, Pilatus ter ore komt—

Dit betekent waarschijnlijk dat ze ook de stadhouder zouden omkopen. De Romeinse stadhouder zou verplicht zijn deze soldaten te arresteren en hen waarschijnlijk te laten terechtstellen als hij hoorde dat ze op hun post in slaap waren gevallen. Maar in werkelijkheid waren ze niet in slaap gevallen. Ze zijn nooit op hun post in slaap gevallen. Dit alles gebeurde terwijl ze wakker waren. Maar dat levert geen erg geloofwaardig verhaal op. Als ze wakker waren geweest toen de discipelen kwamen om het lichaam te stelen, zouden de soldaten tegen hen hebben gevochten. Dan zouden ze óf de discipelen hebben gedood, óf de discipelen zouden de soldaten hebben gedood. In elk geval zouden er tekenen van een worsteling zijn geweest en zouden er gewonde of dode lichamen hebben gelegen. Daar was geen enkel bewijs voor, dus dat konden ze niet beweren.

Als de discipelen het lichaam hadden gestolen, moest dat zonder een worsteling zijn gebeurd, want er kon geen bewijs van een worsteling worden aangedragen. Als ze het zonder een worsteling wilden stelen, moest dat gebeuren terwijl de wachters sliepen. Niets anders had de wachters er immers van kunnen weerhouden te verdedigen wat zij bewaakten. Maar hier zit het probleem: wachters mogen niet slapen. Schildwachten worden geacht wakker te blijven. Als een schildwacht in slaap valt terwijl hij iets hoort te bewaken, staat daar de doodstraf op. Dat gold zelfs in veel modernere tijden, in oorlogstijd, maar het gold ook in de Romeinse tijd.

We weten dat dit waar is, omdat niet alleen de wereldlijke geschiedschrijving ons dit vertelt. Zelfs het boek Handelingen vertelt ons over bepaalde wachters die Petrus bewaakten toen hij in de gevangenis zat. Hij werd op bovennatuurlijke wijze door een engel bevrijd, en Herodes gaf bevel de wachters ter dood te brengen, want je mag niet

verliezen wat je bewaakt. Zo luidt eenvoudigweg de wet. Dus als deze soldaten in slaap waren gevallen en datgene wat hun was toevertrouwd waren kwijtgeraakt, konden ze ter dood worden gebracht. Als zij het verhaal verspreidden dat ze sliepen en dat de discipelen het lichaam hadden gestolen, verspreidden ze dus een verhaal dat tegen henzelf pleitte. Als de stadhouder ervan hoorde, kon dat leiden tot hun arrestatie en terechtstelling.

Dus zei het Sanhedrin: ‘We zullen de afspraak aantrekkelijker maken. We zullen jullie een prikkel geven om dit verhaal te vertellen. We zullen jullie een flinke som geld geven. En als de stadhouder ervan hoort en jullie in de problemen dreigen te komen, zullen we hem ook omkopen.’ De soldaten gingen er kennelijk op uit en vertelden dat verhaal. Er staat:

Toen zij het geld in ontvangst genomen hadden, deden zij zoals hun was voorgehouden. En dit woord is verbreid onder de Joden tot op de huidige dag.

MATTHEÛS 28:15

Er staat dat dit verhaal tot op deze dag algemeen onder de Joden wordt verteld.

3

Het lege graf als historisch bewijs

‘Tot op deze dag’ zou natuurlijk betekenen: in de tijd van Mattheüs, toen hij dit schreef, waarschijnlijk ongeveer veertig jaar later. Maar Mattheüs had dat zelfs in onze tijd kunnen schrijven en kunnen zeggen dat dit verhaal tot op deze dag voortduurt. Want in veel gevallen is dit het verhaal dat tot op deze dag voortduurt: dat de discipelen het lichaam hebben gestolen. In feite is dit het enige geloofwaardige verhaal—voor zover het überhaupt geloofwaardig is—dat ook maar enigszins een alternatief vormt voor het ware verhaal van de opstanding.

Als je erover nadenkt, wordt het verhaal van de opstanding sterk ondersteund door het feit dat er een leeg graf was. En dat er een leeg graf was, kan historisch gezien nauwelijks worden ontkend. De dood van Jezus is een bekend historisch feit, niet

alleen uit de Evangelien, maar ook uit andere verslagen uit diezelfde tijd. Josephus, de Joodse geschiedschrijver, vermeldt de dood van Jezus als een onafhankelijke, niet-christelijke geschiedschrijver. Tacitus, een Romeinse geschiedschrijver uit die periode, doet dat ook. Ook hij was geen christen. Met andere woorden, naast de Evangelien zijn er in de geschiedschrijving uit die tijd ook berichten over de dood van Jezus. Dat Jezus leefde en door kruisiging stierf, valt dus niet te betwisten. Het wordt ondersteund door historische documenten van de hoogste betrouwbaarheid.

Dat Hij uit de dood opstond, wordt echter alleen in de Evangelien bevestigd. Maar de discipelen verkondigden enkele dagen nadat Hij begraven was dat Jezus uit de dood was opgestaan. En dat bericht was niet welkom. Dat wil zeggen: de leiders van de Joden waren niet blij met dat bericht en zouden het heel graag hebben weerlegd. Dat wijst erop dat het graf van Jezus leeg was toen het verhaal begon rond te gaan.

Anders hadden degenen die het verhaal in diskrediet wilden brengen eenvoudig naar het graf kunnen gaan, het lichaam kunnen opgraven en het ontbindende lichaam van Jezus kunnen tonen. Dan hadden ze kunnen zeggen: 'Luister, deze mannen zeggen dat Jezus uit de dood is opgestaan. Hier is Hij, vlak voor jullie. Wij zijn naar het graf gegaan; hier is het lichaam. Laat ons niets meer van deze onzin horen.' We zouden inderdaad niets meer van die onzin hebben gehoord als dat was gedaan.

Het feit dat dit nooit is gedaan, wijst erop dat het lichaam niet beschikbaar was om bekeken te worden. Dat wil zeggen: het graf waarin Hij begraven was, bevatte het lichaam niet. De vijanden van het christendom hebben het lichaam van Jezus nooit kunnen vinden, hoewel ze ongetwijfeld naar het graf zijn gegaan om het te zoeken. Als ik hen was, zou ik het daar zoeken. Toch vormt hun onvermogen om het lichaam te tonen een welsprekend argument voor het feit dat het graf leeg was.

Hoe is het graf leeg gekomen? Er zijn maar twee mogelijkheden die logisch zijn. De ene is wat in de Evangelien staat opgetekend, namelijk dat Jezus uit de dood is opgestaan en vermoedelijk het graf uit is gelopen. Daarom was het graf leeg. Hij verliet het op eigen kracht. De andere mogelijkheid is dat Jezus niet uit de dood is opgestaan en dat Zijn lichaam door iemand anders uit het graf is weggehaald. Maar er zijn niet veel mensen die enige reden zouden hebben om het lichaam te verplaatsen. De Romeinen zouden geen reden hebben om dat te doen, en de Joden evenmin. En als ze er toch een

of andere reden voor hadden, zouden ze geen reden hebben om het verborgen te houden. Ze zouden er juist groot belang bij hebben om bekend te maken waarheen ze het lichaam hadden verplaatst. Zo konden ze degenen die zeiden dat Jezus uit de dood was opgestaan, het zwijgen opleggen. De enige mensen die mogelijk een motief zouden hebben om het lichaam te stelen en verborgen te houden, waren degenen die de gedachte wilden ondersteunen dat Jezus uit de dood was opgestaan, hoewel Hij in werkelijkheid niet was opgestaan. Degenen die dat zouden willen beweren, zouden ongetwijfeld de discipelen zijn, want zij waren degenen die kort daarna verkondigden dat Jezus uit de dood was opgestaan.

4

Waarom de discipelen het lichaam niet stalen

Met andere woorden, een verstandig mens zou zeggen dat, als het lichaam door iemand was gestolen, de discipelen de enigen leken te zijn die daar een motief voor konden hebben. Maar zodra we dat zeggen, kunnen we ons afvragen of ze wel een motief hadden. Hadden de discipelen iets wat hen ertoe kon bewegen het lichaam te stelen, ook al waren daar bewakers die het bewaakten? Ze zouden hun eigen leven op het spel zetten om het lichaam te stelen, zodat ze konden beweren dat het uit de dood was opgestaan. Waarom zouden ze dat doen?

Achteraf zouden we kunnen zeggen: ‘Nou, ze zijn heel beroemde mannen geworden. Ze zijn de apostelen. Ze hebben de Bijbel geschreven. Alle christenen uit de hele geschiedenis denken met genegenheid aan hen terug.’ Maar wacht eens even. Ze konden onmogelijk weten dat het christendom zo invloedrijk zou worden. Ze konden onmogelijk weten dat ze beroemd zouden worden. Het enige wat ze hadden kunnen verwachten, was het martelaarschap. Want als zij in dezelfde stad waar Jezus gekruisigd was, verkondigden dat Hij uit de dood was opgestaan, hadden ze alle reden om te verwachten dat zij als Zijn metgezellen ook gekruisigd zouden worden. Hij was tenslotte als misdadiger veroordeeld, en degenen die met Hem verbonden waren, liepen het gevaar op grond van dezelfde aanklachten gearresteerd te worden.

Toch beweerden ze dat Hij uit de dood was opgestaan. Ze verdienden trouwens geen geld met deze bewering. De discipelen waren geen rijke mannen. Het waren arme mannen, en door dit getuigenis werden ze niet rijk. We kunnen niets vinden wat hun een reden zou hebben gegeven om de beroepen die ze kenden achter zich te laten, zoals vissen, belasting innen en dat soort dingen, en vervolgens een godsdienst te gaan stichten. Vanuit natuurlijk oogpunt waren ze daar bepaald niet bijzonder geschikt voor.

Deze mannen waren niet welsprekend. Ze waren geen Bijbelgeleerden. We zouden ons zelfs kunnen afvragen hoe ze er in het begin zo goed in slaagden leiding te geven aan de christelijke beweging. Het waren beslist geen mannen met een gedegen godsdienstige opleiding. Hoe zijn ze zo invloedrijk geworden? Het boek Handelingen vertelt ons daar zelfs het antwoord op. Het kwam doordat Jezus door hen heen werkte en wonderen deed om de aandacht van het publiek te trekken. Doordat Hij onder hen wonderen deed, overtuigden zij de wereld ervan dat Jezus uit de dood was opgestaan en dat Hij nog altijd onder hen werkzaam was.

Maar zonder die wonderen kon nauwelijks worden verwacht dat ze zouden slagen, en ze konden die wonderen niet van tevoren hebben voorzien. Er is geen reden om te geloven dat deze mannen een lichaam wilden stelen en wilden doen alsof het uit de dood was opgestaan. Evenmin is er reden om te denken dat ze een godsdienstig stelsel wilden opzetten waarvan het succes bijna onmogelijk te voorzien was. Hoe konden ze hopen mensen ervan te overtuigen dat een man uit de dood was opgestaan en dat Hij de Messias was? Ze konden het lichaam niet tonen. Ze konden de levende Jezus niet tonen, want Hij was naar de hemel opgevaren. Waarom zouden ze zo'n verhaal zelfs maar verkondigen als het niet waar was? Het lijkt in niets op wat het jodendom verder van de Messias verwachtte.

Om zulke redenen kunnen we aanvoeren dat de discipelen geen motief hadden. Ze hadden niets te winnen. Het enige wat ze ermee bereikten, was vervolging en uiteindelijk het martelaarschap, omdat zij de leiders van de christelijke beweging waren. Er was werkelijk niets wat hen ertoe kon bewegen of hun een reden kon geven om hierover te liegen.

De tweede vraag die we hebben, is deze: als ze gemotiveerd waren om het lichaam te stelen, hadden ze dat dan voor elkaar kunnen krijgen? Dat is twijfelachtig, want er werd rekening gehouden met hun komst. Daarom waren de bewakers daar. De Joden verwachtten dat de discipelen misschien zouden proberen het lichaam te komen stelen, dus plaatsten ze daar een wacht. We weten niet hoe groot de groep bewakers was, maar die was groot genoeg om voorbereid te zijn op de komst van twaalf apostelen. De bewakers waren geoefende soldaten. In dit hele verslag worden ze soldaten genoemd. De discipelen waren geen geoefende soldaten. Het waren vissers, boeren en dat soort mensen. Het is niet erg waarschijnlijk dat de discipelen de bewakers hadden kunnen overmeesteren. Die stonden daar in afwachting van hen, waren op hen voorbereid en waren tegen hen bewapend.

Ik geloof ten eerste niet dat de discipelen een motief hadden om het te doen. Ten tweede geloof ik niet dat ze ertoe in staat waren. Er is nog een derde punt: als ze het motief en de mogelijkheid hadden, en als ze de bewakers hadden kunnen overmeesteren, hoe hadden ze dan kunnen verbergen dat ze dat hadden gedaan? Laten we de sceptici dit toegeven: de discipelen overmeesterden de bewakers en namen het lichaam mee. Zou dat niet tot enkele dode bewakers hebben geleid, of op zijn minst tot enkele gewonde? De bewakers zouden hun opdracht niet zonder strijd opgeven. Daar waren ze voor: om te vechten voor de bescherming van dat lijk. Ze zouden hebben gevochten en gewonnen of verloren hebben. Als ze verloren hadden, zouden ze dood of op zijn minst zwaargewond zijn geweest. Toch is er nooit enig bewijs aangedragen dat de bewakers hadden gevochten. Geen gewonde bewakers, geen dode bewakers. Zelfs als de discipelen de bewakers hadden kunnen overmeesteren en een motief hadden gehad om dat te doen, hadden ze achteraf niet kunnen verbergen dat dit was gebeurd. De verwondingen of de lijken van de bewakers zelf zouden namelijk getuigen van wat er was gebeurd. Maar het bestaan van zulk bewijs is zelfs nooit geopperd. In plaats daarvan werd het verhaal naar voren gebracht dat de discipelen het lichaam meenamen terwijl de bewakers sliepen.

Waarom zou dat verhaal naar voren zijn gebracht? Eenvoudigweg omdat er geen bewijs van een strijd was. Als de bewakers niet hadden geslapen en de discipelen waren komen opdagen, zou er een strijd zijn geweest. Maar als de bewakers tijdens het

hele gebeuren bleven slapen, hoefde er niet gevochten te worden en zouden de discipelen het lichaam heel goed gestolen kunnen hebben.

De vraag is: hadden de discipelen de bewakers slapend kunnen aantreffen? En zouden alle bewakers tijdens dat lawaaiige karwei zijn blijven slapen, terwijl de steen werd losgebroken en weggerold en het lichaam naar buiten werd gehaald? Er zou heel wat gehijg, gesteun, geschraap, gehamer, gebeiteling enzovoort te horen zijn geweest. Ik geloof niet dat Romeinse bewakers gewoonlijk überhaupt op hun post in slaap zouden vallen. Als dat wel gebeurde, zouden ze niet allemaal tegelijk in slaap vallen. En als ze wel allemaal tegelijk in slaap vielen, zouden ze niet tijdens dat hele lawaaiige gebeuren zijn blijven slapen.

Het is eenvoudigweg onzinnig om te zeggen dat de discipelen het lichaam hebben gestolen, hetzij door de bewakers te overmeesteren, hetzij terwijl de bewakers sliepen. Geen van beide verhalen is werkelijk logisch. Wat wel logisch is, is het verhaal dat ons door de getuigen wordt verteld, namelijk dat Jezus uit de dood is opgestaan.

5

De redelijkheid van de opstanding

Ik kan me voorstellen dat sommige luisteraars zeggen: ‘Steve, dat is niet logisch. Hoe onwaarschijnlijk het ook is, het is veel logischer om te zeggen dat iemand het lichaam heeft gestolen dan dat een lichaam uit de dood is opgestaan, want lichamen staan nu eenmaal niet op uit de dood.’

Dat is helemaal niet waar. Om te beginnen zijn er veel hedendaagse, gedocumenteerde gevallen van mensen die klinisch dood waren en weer tot leven kwamen. Het hele idee dat iemand echt dood is en daarna echt weer tot leven komt, is dus helemaal niet zo ongehoord. Ten tweede had Jezus tijdens Zijn bediening Zelf enkele mensen uit de dood opgewekt. Zowel medisch gezien in de moderne tijd als volgens de Bijbel in de tijd van het Oude en het Nieuwe Testament zijn er mensen uit de dood opgewekt. Het idee dat een mens uit de dood zou kunnen terugkeren, is eenvoudigweg niet onvoorstelbaar.

Voeg daar bovendien aan toe dat Jezus Degene was Die Hij beweerde te zijn, en dat Hij dit met veel wondertekenen bewees. Vervolgens verklaarde Hij dat Hij uit de dood zou opstaan. Dat maakt het des te waarschijnlijker dat Hij uit de dood zou opstaan.

Wanneer je het getuigenis hebt van vier schrijvers en van meer dan vijfhonderd mensen die Jezus na Zijn opstanding op één en hetzelfde moment zagen, heb je nog meer reden om te geloven dat Hij uit de dood is opgestaan.

Daar is op zichzelf niets onwaarschijnlijks aan. Het komt heel goed overeen met wat Hij verklaarde te zullen doen, en het komt overeen met het feit dat heel veel getuigen zeggen dat ze Hem zagen nadat Hij uit de dood was opgestaan. Gezien de beschikbare gegevens en het beschikbare bewijs is de gedachte dat Jezus uit de dood is opgestaan zelfs de enige redelijke verklaring die je kunt opperen.

Er is maar één ding dat het onredelijk zou maken, en dat zou zijn als ik of jij besloot te geloven dat bovennatuurlijke dingen niet plaatsvinden. Velen hebben dat besloten, en zij zijn ervan overtuigd dat bovennatuurlijke dingen niet plaatsvinden en dat er geen wonderen zijn. Er is echter geen bewijs voor die conclusie. Het is eenvoudigweg een geloofsuitspraak.

Als jij een van degenen bent die zeggen dat het bovennatuurlijke niet bestaat, geef je eenvoudigweg uiting aan een religieuze overtuiging die je erop nahoudt. Je brengt niets onder woorden dat wetenschappelijk bewezen is of ooit wetenschappelijk bewezen zou kunnen worden. Ook beweer je niets waarvoor bewijs kan worden aangedragen. Je doet eenvoudigweg een uitspraak over je geloof.

Sterker nog, ik zou zeggen dat je uiting geeft aan je bekrompenheid. Want zeggen dat iets niet kan gebeuren, hoewel je geen bewijs hebt dat het niet kan gebeuren, is bekrompen. Het is minder bekrompen om te zeggen: 'Iets kan gebeuren, of ik het nu heb gezien of niet. Misschien ken ik geen enkel geval waarin er een wonder is gebeurd, of misschien heb ik nog nooit een wonder waargenomen. Maar ik kan niet zeggen dat er nooit een wonder is geweest, of dat er nooit een wonder zou kunnen zijn.' Dat is wat we ruimdenkend noemen.

De reden dat ik christen ben, is dat ik ruimdenkender ben dan een scepticus. Sceptici denken soms dat wij bekrompen zijn, maar de scepticus is degene die bekrompen is. Hij sluit de mogelijkheid van wonderen vanaf het begin uit en probeert vervolgens

verklaringen te vinden voor wat wonderbaarlijk lijkt.

Iemand die ruimdenkender is, zegt: ‘Ik denk niet dat wonderen elke dag gebeuren. Ik zie ze niet vaak. Sterker nog, misschien heb ik er nog nooit een gezien. Maar dat betekent niet dat ze niet kunnen gebeuren. Wie ben ik om te beweren dat alles wat ik heb gezien alle mogelijkheden omvat?’

‘Er zijn meer dingen in hemel en op aarde, Horatio, dan waarvan in jouw filosofie wordt gedroomd,’ zoals Shakespeare zei. Volgens mij is het deze bekrompen, bevooroordeelde persoon die van tevoren beslist dat er geen wonderen zijn. Alleen zo iemand vindt het onredelijk om te geloven dat Jezus uit de dood is opgestaan.

Als we erkennen dat wonderen mogelijk zijn, is er geen wonder dat op zichzelf waarschijnlijker is of op grond van de getuigen aannemelijker is dan de opstanding van Jezus uit de dood. Alleen een vooringenomenheid a priori tegen het bovennatuurlijke, en nog een bekrompen vooringenomenheid ook, zou dit tot een onredelijke gedachte kunnen maken.

We hebben veel getuigen. Op grond van minder getuigenbewijs dan dit zou iemand in een rechtszaal ter dood kunnen worden gebracht. Maar we weten dat Jezus uit de dood is opgestaan, omdat we uitstekende getuigen hebben en omdat we Hem vandaag zelf kunnen kennen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 28:11
- Mattheüs 28:10
- Mattheüs 28:12-14
- Mattheüs 28:15

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.